

Zilele culturii cehoslovace în Republica Socialistă România

Între 30 septembrie și 7 octombrie 1985 s-au desfășurat Zilele culturii cehoslovace în R. S. România, manifestare dedicată celei de-a 40-a aniversării a eliberării Cehoslovaciei de sub dominația fascistă, expresie a dezvoltării complexe a relațiilor, și pe linia artei și culturii, dintre cele două țări socialiste prietene.

Dind o înaltă apreciere mesajului umanist al artei cehoslovace, publicul românesc a primit cu sinceră admirație și căldură numeroasele manifestări din aceste zile, evoluția unor interpreți și formații artistice incontestabil prestigioase. Dealtfel, încă de la conferința de presă din dimineața zilei de 30 septembrie, prin cuvântul tovarășei Tamara Dobrin, vicepreședintă a Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a fost pusă în lumină semnificația schimbului de valori culturale cu R. S. Cehoslovacă, sensul prezenței în țara noastră a acestui eșantion de artiști cehi, binecunoscuți nu numai în spațiul sud-est european.

De pildă baletul de cameră din Praga, condus de Pavel Smok, este o ingenioasă minitrupă formată din șapte interpreți, care a devenit de sine stătătoare în 1980 și care pînă acum a prezentat peste șaptezeci de spectacole pe scenele din Cehoslovacia, Polonia, Austria, Elveția, Franța, R.F.G., R.D.G., Iugoslavia, Ungaria, Olanda, U.R.S.S., S.U.A. Libretistul trupei, Vladimir Vašut, semnează „baletogramele” Hiroșima și (în colaborare cu Pavel Smok) O glumă muzicală (Muzicanții de țară — KV 522), primul pe muzica lui William Bukovy, iar al doilea bazându-se pe partiturile lui Wolfgang Amadeus Mozart. Decorurile lui Josef Jelinek pun într-o lumină singulară dansul Mariei Marmazinska, Zuzanei Mejzlikova, Yvetei Hubičková, precum și al lui Ludvík Vidlák, Vladimir Kloubek, Ladislav Rajn și Jan Klár Pianista Ilda Cernecka, soprana Nada Šormová, artistă emerită, violonceliștii Alexander Večtomov și Peter Michalica, pianistul acompaniator Vladimir Topinka, au susținut recitaluri și concerte la Ateneul Român, în concertele Filarmonicilor din Brașov și Tîrgu Mureș, Arad, precum și la Opera Română din Iași sau Opera Maghiară din Cluj-Napoca, în spectacolele cu Traviata de Verdi.

La Casa scriitorilor din București, la Asociația oamenilor de teatru și muzică și la Asociația scriitorilor din Timișoara s-au realizat întâlniri dedicate literaturii cehoslovace. Vernisajele expoziției de gra-

fică de la sala „Dalles” și expoziției foto-documentare „Cehoslovacia, azi” de la sala Asociației artiștilor fotografi, precum și retrospectiva filmului cehoslovac de la cinematograful bucureștean „Eforie” au sporit farmecul acestor zile.

Am lăsat intenționat la urmă trupa Teatrului de păpuși din Bratislava, prezentă la București, Ploiești, Pitești, Brașov și Cîmpina, a cărei incontestabilă valoare este comentată de Valeria Ducea, într-o cronică specială.

Complexă și memorabilă, Săptămîna culturii cehoslovace în România a fost susținută și de teatrele noastre. Teatrul Național din București a prezentat piesa Între 5 și 7 de Nataša Tanska, Teatrul „Bulandra” — Romeo și Julieta la sfîrșit de noiembrie de Jan Otcenašek, Teatrul Maghiar de Stat din Timișoara — După pauză începe războiul de Odrich Danek, Teatrul Dramatic din Galați — Peripețiile Soldatului Švejk după J. Hašek, Teatrul Dramatic din Ploiești — Bămbinii di Praga de Bohumil Hrabal.

Paul TUTUNGIU

TEATRUL DE PAPUȘI DIN BRATISLAVA

Patru artiști păpușari (Elena Slaviková, Stefan Hulhánec, Michal Hraška și Josef Skovay), în ipostază de clovni uringiași, cu măști expresive, cu coafuri excentrice din fire colorate de bumbac, în costume de atlas în dungi și cu buline sau, în contrast, în frac și cu joben, folosind minimum de recuzită (panglici, sfiori, cuburi, voaluri, cartonașe colorate), ne-au oferit o admirabilă „clownerie muzicală”, apreciată de spectatori de toate vîrstele.

Teatru de animație în adevăratul sens al cuvîntului, spectacolul, fără cuvinte, conceput în limbajul universal al imaginilor, prin compunere și descompunere de obiecte animate pe clasicul fundal negru de catifea, cu sprijinul unui sugestiv acompaniament muzical, relatează o poveste simplă despre forța imaginației și a talentului.

Simbol al acestor daruri, un fluler minuscule, proprietate a unui ciobănel cu cușmă roșie — o păpușă mică pe care o poți ține în palmă, dar o și poți plimba prin spațiu, printre aștri, după cum o